

Тешко да има дирљивијег призора него када београдски ултралиберали бране Српску православну цркву и њене вернике од себе самих. Мало ко се на српској политичкој сцени толико труди да осветли све мрачне тајне и тамне буџаке православља, колико активисти ЛДП и њихови саборци из „Борбе“, „Времена“ и низа људскоправашких НВО – све, разуме се, у корист пословично неинформисаног, „добродушног, али благо тупавог“ просечног православца који слави крсну славу и пали свећу у цркви.

Није тачно да они „не знају за Бога“. Они њега боље знају од нас и увек су спремни да нас поуче шта је „стварно хришћанство“. Хришћанство они, истина, и не поштују превише, јер је оно доказано везано за организован криминал (чији припадници носе крстове око врата) и ратне злочинце (који се, сви знамо, скривају по манастирима и самостанима), али ако ми у њему налазимо утеху и наду за вечни живот, они су више него спремни да нам изиђу у сусрет. И да нам укажу на „црне овце“ у властитом стаду када их, непотковани у питањима богословља, већ сами нисмо у стању да уочимо.

Тако дневни лист „Борба“, луксузно штампани дневни билтен ЛДП и америчке амбасаде, за ударну вест већ два дана преноси да, супротно нашим интимним представама о православљу као крајње конзервативном и традиционалном, СПЦ има „крајње либералан став“ према делу припадника, иначе прогоњене и малтретиране, „ЛГБТ популације“. И то према оним најозлоглашенијим међу њима, означеним словом „Т“ – трансцендеровцима, транссексуалцима, хермафродитима, односно популарним „транцама“. Према тенденциозном тумачењу једног интервјуа датом подгоричким „Вијестима“, СПЦ је направила помак од 25% ка пуној либерализацији и властитом скидању са списка за одстрел српских сексуалних револуционара. Јер ето, званично (било је у новинама!), „Т“ особе могу се венчати уз благослов Цркве. Још да се исто омогући „Л-овима“, „Г-овима“ и „Б-овима“ и посао је обављен, а може се прећи на следећи задатак – рецимо спаљивање луткице Вука Јеремића на ломачи или увођење обавезног курса босанског језика за чланове САНУ.

Тешко је проценити шта су уредници „Борбе“ хтели постићи овом пажљиво подгреваном мини-кампањом. Мислим да ни њима није најјасније да ли им је намера била да Цркву покуде, или похвале. Јер аспекти и једног и другог присутни су у њиховом писању током протекла два дана. Куђење се своди на уобичајено указивање на „непринципијелност“ црквених достојника, који су, ето, спремни да пређу преко „венчавања транци“, али неће да пруже подршку геј-паради, нити да дају благослов хомосексуалним браковима. То вам је отприлике исто као када пљују по Русији што нам „није помогла“ за време бомбардовања, а отворено се залажу за ступање у НАТО (и вероватно слање српских

навијача и националиста у казнене експедиције у Авганистан и Ирак).

Међутим, „Борба“ као да на тренутке заборавља да пише о „поповима-лоповима“, једном од главних разлога „затуцаности и сељаклука“ презреног „нашег човека“ и *заиста верује* да се Црква „либерализовала“ према једном делу заједнице која се спрема да у септембру пропарадира Београдом своја сексуална изопачења. „Црква венчава хермафродите“, пишу они, и пред собом као да виде слику из алтернативних продукција порнофилмова, у којој се две особе, „пола-чике, пола-тете“, обучене у венчанице од латекса, љубе под Христовом иконом, док свештеник у митри у име СПЦ благосиља њихову „слободну љубав“?! Штавише, ову слику они отворено пропагирају, истичући да Црква „има још доста да се либерализује“, али јасно инсинуирајући да је у питању „корак ка одобравању истополних бракова“.

На њихову жалост, прича је далеко простија од тога. Православни хришћани, далеко више маргинализовани у савременим српским медијима од извиканих „сексуалних мањина“, немају никакве дилеме везане за „алтернативна сексуална усмерења“. Они јасно разликују *болест од опредељења*, самим тим оне „гејове“ које је природа лишила елементарног нагона за репродукцијом, од оних који су просто *развратни*

. Људи који су рођени без издиференцираних примарних полних карактеристика, као и они који су

клинички утврдиви случајеви

душе једног пола заробљене у телу другог – попут било ког другог *болесника*

– нису лишени Божјег благослова и молитве хришћанске сабраће. А људи који хришћански морал отворено одбацују и исмевају, а који због неког изопаченог поимања „равноправности“ имају унутрашњу потребу да скрнавe Свету тајну брака – за њих пред олтаром напросто нема места.